

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713201864
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2713201864.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: Ing. Y. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Q. č. XXX, zastúpený splnomocnencom: Právne centrum s.r.o., so sídlom, Mýtina 42, 811 05 Bratislava, IČO: 36 698 873, proti odporkyňi: Mgr. X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Q. č. XXX, t. č. Q. X, M., zastúpená advokátkou: JUDr. Irena Belišová, AK so sídlom Romanova 1, 852 60 Bratislava, o zaplatenie sumy 1.264,36 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Skalica, č. k. 2C/289/2013-96 zo dňa 13. novembra 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 46,50 eur titulom trov právneho zastúpenia, a to splnomocnencovi navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie a o trovách konania rozhodol tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 391,42 eur a iné trovy v sume 6,63 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa Advokátskej kancelárie Právne centrum s.r.o. , so sídlom Mýtina 42, Bratislava a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Súd zároveň vrátil navrhovateľovi krátený súdny poplatok vo výške 50,37 eur cestou príslušného daňového úradu.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 96 ods. 1,2,3, § 146 ods. 2 O.s.p., § 11 ods. 3 veta prvá, § 11 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch, keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 07.11.2013 zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť dôvodiac, že odporkyňa dňa 07.10.2013 uhradila mu sumu 1.031,40 eur formou poštového poukazu, v ktorom bol ako účel platby uvedené pôžičky 6/2012-8/2013 a sumu 529,29 eur formou poštového poukazu, v ktorom boli ako účel platby uvedené energie 6/2012 - 8/2013. Keďže odporkyňa uhradila žalovanú sumu v celosti aj vrátane príslušenstva pohľadávky predmet konania odpadol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., nakoľko návrh na začatie konania bol podaný dôvodne, keď ku dňu podania návrhu mal navrhovateľ voči odporkyňi splatnú pohľadávku, ktorá bola po pripustení zmeny návrhu ustálená vo výške 1.264,36 eur bez príslušenstva. Odporkyňa svoj záväzok voči odporcovi splnila dňa 07.10.2013 t.j. po začatí konania, kedy žalovanú istinu v celosti zaplatila navrhovateľovi. Z uvedeného tak vyplýva, že návrh bol vzatý späť len pre správanie sa odporkyne spočívajúce v úhrade pohľadávky navrhovateľa až po podaní návrhu na začatie konania. Súd v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami zákona o súdnych poplatkov vrátil navrhovateľovi súdny poplatok krátený o sumu 6,63 eur t.j. sumu 50,37 eur. V rámci rozhodnutia o náhrade trov konania zaviazal súd odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 6,63 eur, ktorá bola krátená v zmysle § 11 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkov a priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 391,42 eur tak, ako boli navrhovateľom uplatnené a to v súlade s ust. § 10 ods. 1,2 a § 14 ods. 1 písm.

a), b), § 16 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2013 za tieto úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu a v súlade s ust. § 10 ods. 1,2, § 13a ods. 1 písm. b), c), § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 01.07.2013 za ďalšie úkony právnej služby a to vyjadrenie k odporu, návrh na rozšírenie petitu zo dňa 01.07.2013, porada s klientom dňa 16.10.2013 v trvaní 1hod. a 10 min., späťvzatie návrhu na začatie konania zo dňa 04.11.2013.

Proti tomuto uzneseniu podala odporkyňa v časti náhrady trov konania odvolanie, keď žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil. Uviedla, že navrhovateľ nemá nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za niektoré uplatnené úkony právnej pomoci pri tarifnej odmene 61,41 eur s poukazom na znení ust. § 10 ods. 2 vyhl. 655/2004 Z.z., podľa ktorej sa za tarifnú hodnotu považuje výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva určená pri začatí poskytovanie právnej služby. Za uvedené právne úkony by právnomu zástupcovi prislúchala odmena len vo výške 51,45 eur. Ďalej je toho názoru, že navrhovateľovi neprislúcha náhrada za právny úkon - ďalšia porada s klientom dňa 16.10.2013, nakoľko jednoduchosť celej právnej veci ním zastupovaná a najmä po úhrade pohľadávky zo strany odporkyne si konzultácie nevyžadovala. Ďalej odporkyňa uviedla, že ako spoluvlastníčka mala právo na predloženie dokladov a na preukázanie výšky skutočných úhrad pohľadávok navrhovateľa. Odporkyňa bola ochotná uhradiť predmetné pohľadávky pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu bezprostredne potom, čo jej požadované doklady usvedčujúce výšku a úhradu preukáže listinnými dôkazmi. Odporkyňa ďalej uviedla, že bezprostredne po tom, čo sa po prvýkrát dňa 08.08.2013 oboznámila po nahliadnutí do spisu s dokladmi preukazujúcimi skutočnú výšku pohľadávky doloženými navrhovateľom, ihneď túto uhradila. Na základe uvedeného má za to, že navrhovateľ sám svojim konaním a to odmietaním dobrovoľného predloženia dokladov osvedčujúcich jednak ich výšku ako aj skutočnú úhradu zapríčinil, že nedochádzalo k úhrade spoločných avšak nepreukázaných nákladov, ktorých úhrade sa odporkyňa inak nebránila a preto podanie návrhu zo strany navrhovateľa bolo len účelové, neopodstatnené a nehospodárne.

K odvolaniu odporkyne zaslal písomné vyjadrenie navrhovateľ, v ktorom uviedol, že žiada odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti trov konania v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne, nakoľko je toho názoru, že právna zástupkyňa odporkyne si nesprávne vyložila ust. § 10 ods. 2 vyhl. MS SR č. 655/2004. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23. mája 2012 sp. zn. M Cdo/17/2010, v ktorom sa uvádza, že pre účely určenia výšky odmeny advokáta za ním poskytnutú právnu službu je rozhodujúci moment vykonania každého jednotlivého úkonu právnej služby teda nie moment, kedy advokát začal poskytovať práve služby, keď taktiež poukázal na ust. § 9 ods. 1 cit. vyhlášky. Pri určení hodnoty prvých dvoch úkonov právnej služby vo výške 51,45 eur sa vychádzalo z istiny vo výške 950,82 eur, ale keďže v priebehu konania došlo k nárastu istiny a to na sumu vo výške 1.264,36 eur tak primerane v súlade s vyhláškou došlo k nárastu hodnoty za ďalší úkon právnej služby na sumu 61,41 eur. Ďalej navrhovateľ uviedol, že odmietanie nároku navrhovateľa na úhradu tarifnej odmeny za právny úkon, ďalšia porada s klientom dňa 16.10.2013 zo strany odporkyne nie je dôvodný, pretože s takýmto úkonom poskytnutej právnej služby počíta ust. § 13a ods. 1 cit. vyhlášky. Táto porada s klientom bola dôvodná, nakoľko odporkyňa neuhradila žalovanú sumu jednorázovo, ale bola rozvrhnutá do viacerých platieb uhrádzané formou poštových poukazov, pričom výška jednotlivých platieb nekorešpondovala s výškou dlhu, na ktorého úhradu bola odporkyňa povinná. V nadväznosti na toto stretnutie navrhovateľ písomne dňa 11.10.2013 kontaktoval odporkyňu a oznámil jej spôsob priradenia platieb, výpočet príslušenstva pohľadávky a vyzval ju na úhradu zostatku dlžnej sumy. Navrhovateľ taktiež nesúhlasil s tvrdením odporkyne, že ona svojim správaním nedala príčinu na začatie tohto konania, pretože jej tvrdenia o tom, že ona mala záujem zaplatiť jednotlivé splátky úverov a úhrady za plyn a elektrinu, sú zavádzajúce a účelové, nakoľko odporkyňa, ako poberateľka úverov (ŠFRB a Wüstenrot) musela mať a mala vedomosť o existencii úverov a výške jednotlivých splátok za úvery, obdobne je to aj pri jednotlivých úhradách za plyn, elektrinu a vodu. Navrhovateľ ďalej uviedol, že ju opakovane pred podaním návrhu na začatie konania na súd vyzýval na úhradu sporných nákladov a záväzkov a odporkyňa napriek tomu, že si dňa 11.02.2013 výzvu prevzala žiadnu sumu neuhradila a to ani napriek opätovnej výzve zo dňa 27.02.2013. To, že odporkyňa vedela o existencii spoločných úverov, o výške ich splátok a sumách, zálohových platieb za energie vyplýva aj z dokazovania vykonaného v konaní vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 3C/33/2010 a taktiež ako spoluvlastníčka nehnuteľností sa mohla sama informovať o výške týchto výdavkov na príslušných inštitúciách resp. požiadať o vyúčtovanie platieb alebo oznámenie výšky zálohových platieb za energie. Ak by odporkyňa mala záujem zaplatiť toto dlhované plnenie nepodala by odpor proti platobnému rozkazu, ale povinnosť

uloženú v platobnom rozkaze by dobrovoľne splnila. Podaním odporu voči platobnému rozkazu len zbytočne navýšila ďalšie trovy konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne v časti trov konania nie je dôvodné a uznesenie súdu prvého stupňa je v napadnutej časti vecne správne.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 2C/289/2013 je návrh o zaplatenie sumy 1.264,36 eur s príslušenstvom.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 15.03.2013 domáhal zaplatenia sumy 950,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 750,- eur od 26.02.2013 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 200,82 eur od 16.03.2013 do zaplatenia. Okresný súd Skalica vydal dňa 24. mája 2013 pod č. k. 5Ro/129/2013-52 platobný rozkaz, ktorým návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel. Proti predmetnému platobnému rozkazu podala v zákonnej lehote odporkyňa odpor, v ktorom namietala výšku uplatnenej pohľadávky zo strany navrhovateľa voči nej a to v časti úhrad záloh za plyn voči SPP a elektrinu voči ZSE za obdobie od 19.06.2012 do 31.01.2013, keď bola toho názoru, že navrhovateľ si uplatňuje vyššie nároky ako mu skutočnosti prislúchajú. Ďalej odporkyňa poukázala na skutočnosť, že na Okresnom súde Skalica pod č. k. sp. zn. 2C/90/2013 sa vedie konanie o vyporiadanie BSM a aj tento návrh je len čiastkový návrh, ktorý sa týka ich spoločného majetku a spoločných záväzkov. Na základe uvedeného žiadala platobný rozkaz zrušiť a konanie vo veci prerušiť do rozhodnutia súdu o BSM účastníkov alebo konanie zastaviť. Podaním zo dňa 01.07.2013 doručeným súdu dňa 03.07.2013 požiadal navrhovateľ o rozšírenie návrhu o zaplatenie sumy 313,54 eur to za ďalšie obdobie a to apríl 2013 až jún 2013, a tak celková suma, ktorú žiadal od odporkyne zaplatiť predstavovala výšku 1.264,36 eur, keď zároveň si uplatnil aj úrok z omeškania zo sumy 313,54 eur od 04.07.2013 do zaplatenia. Uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 23.07.2013 č. k. 2C/289/2013-81 súd pripustil zmenu návrhu v zmysle podaného návrhu na rozšírenie návrhu zo strany navrhovateľa, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.08.2013. Podaním zo dňa 04.11.2013 doručeným súdu dňa 07.11.2013 zoberal navrhovateľ návrh späť v celom rozsahu a uplatnil si náhradu trov konania vo výške 391,42 eur. Z protokolu zo stretnutia z porady s klientom zo dňa 16.10.2013 vyplýva, že porada s klientom prebehla dňa 16.10.2013 v priestoroch advokátskej kancelárie Právne centrum s.r.o., Mýtna 42, Bratislava a to za účasti konateľa - advokáta JUDr. Juraja Bystrického, PhD. a navrhovateľa, keď navrhovateľ predložil poštové poukazy, na základe ktorých odporkyňa uhradila žalovanú pohľadávku a následne bol navrhovateľ poučený o ďalšom procesnom postupe, nakoľko odpadol predmet konania. Navrhovateľ vyrozumie odporkyňu o priradení platieb v prípade, že odporkyňa nebude namietat', bude urobený procesný úkon voči súdu. Stretnutie začalo o 10:00 hod. a bolo ukončené o 11:10 hod.

V zákonných ustanoveniach § 146 ods. 2 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. sa premietajú zákonné princípy, podľa ktorých náhrada trov zaťažuje stranu, ktorá v spore nebola úspešná, resp. účastníka, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Všeobecne teda platí, že náhradu trov sporového konania ovláda zásada úspechu, ktorá je vo veci doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu

tomu, kto ich vznik zavinił, alebo komu sa prihodila náhoda, ktorá ho vyvolala (§ 146 ods. 2, § 147, § 148 ods. 2 O.s.p.).

Náhrada trov konania v prípade, že niektorý z účastníkov zavinił, že konanie muselo byť zastavené, sa riadi citovaným ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p. Podľa prvej vety tohto ustanovenia účastník, ktorý zavinił, že konanie muselo byť zastavené, je povinný hradiť jeho trovy. Rozhodovanie o trovách konania v súvislosti so zastavením konania je tak založené na vyriešení otázky, ktorý z účastníkov zavinił jeho zastavenie. Pri posudzovaní zavinenia v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. však použitý výraz „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou je správanie účastníka konania (teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzátí návrhu). Zavinenie zastavenia sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku.

Podľa druhej vety § 146 ods. 2 O.s.p. však je povinný hradiť trovy konania odporca, ak bol návrh, ktorý bol podaný dôvodne, vzatý späť pre správanie odporcu vo vzťahu k požiadavkám navrhovateľa, pričom obidve tieto podmienky, t.j. dôvodnosť návrhu na začatie konania a správanie odporcu musia byť splnené súčasne. Pokiaľ ide o správanie odporcu, potom musí ísť výlučne o správanie samotného odporcu, nie o správanie niekoho iného alebo o správanie oboch účastníkov. O dôvodnosti podania návrhu je treba uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania odporcu k požiadavkám navrhovateľa, čo znamená, že návrh je podaný dôvodne najmä v prípade, kedy odporca po začatí konania navrhovateľa uspokojí, a to aj vtedy, ak by uspokojil navrhovateľa, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má byť také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania, ísť na ťarchu odporcu, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa odporca zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu). Pôjde teda o situáciu, kedy bola požiadavka navrhovateľa splnená neskorším správaním (konaním) odporcu bez toho, aby o veci (meritórne) rozhodol súd. Pritom medzi správaním odporcu a žalobným návrhom musí byť vecná spojitosť. V tomto prípade má navrhovateľ právo, aby mu odporca nahradil trovy, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Pri zodpovedaní otázky, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zavinił zastavenie konania, je treba vychádzať z porovnania toho, čoho sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal (podľa petitu) a dôvodom späťvzatia žaloby. Ak je dôvodom späťvzatia návrhu podaného dôvodne správanie odporcu v súlade so žalobnou požiadavkou navrhovateľa, treba dospieť k záveru, že odporca zastavenie konania zavinił.

Odvolačí súd preskúmal a zvažil všetky okolnosti a dospel k názoru, že rozhodnutie prvostupňového súdu o náhrade trov konania je vecne správne.

V danom prípade späťvzatie návrhu bolo vyvolané správaním sa odporkyne, preto zastavenie konania z procesného hľadiska zavinił odporkyňa a súd prvého stupňa preto rozhodol správne, keď jej uložil povinnosť nahradíť trovy konania procesne úspešného navrhovateľa. V konaní bola splnená podmienka aplikácie ust. § 146 ods.2 veta druhá O.s.p., pretože v konaní bolo preukázané, že návrh, ktorý bol podaný dôvodne bol vzatý späť pre správanie sa odporkyne vo vzťahu k požiadavkám navrhovateľa, pričom obidve tieto podmienky, t.j. dôvodnosť návrhu na začatie konania a správanie sa odporkyne boli splnené súčasne. Táto skutočnosť v konaní nastala, keď odporkyňa po vydaní platobného rozkazu podala v zákonnej lehote odôvodnený odpor a následne v sporovom konaní došlo z jej strany k úhrade celej žalovanej istiny.

Odvolačí súd je toho názoru, že odporkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne právne relevantné argumenty, ktoré by zakladali dôvodnosť nepriznania náhrady trov konania navrhovateľovi, keď ďalej konštatuje, že žiadne ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku neukladá navrhovateľovi, ktorý má voči odporkyni splatnú pohľadávku, aby jej pred podaním návrhu na súd predložil všetky listinné doklady preukazujúce dôvodnosť uplatneného nároku.

Pokiaľ ide o výšku priznaných trov konania odporcovi spočívajúcich v náhrade trov právneho zastúpenia, odvolačí súd sa v celom rozsahu stotožnil s vyčíslením tejto náhrady súdom prvého stupňa.

Podľa § 151 ods. 5 veta prvá O.s.p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Sadzobníkom sa pre účely určenia odmeny za právne služby poskytnuté advokátom v súdnom konaní rozumie vyhláška MS SR č. 655/2004 Z.z..

Pri výpočte hodnoty predmetu konania súd prvého stupňa správne vychádzal v zmysle ust. § 9 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z., podľa ktorého základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 cit. vyhlášky k nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že pokiaľ odporkyňa v odvolaní poukázala na § 10 ods. 2 cit. vyhlášky, v zmysle ktorého ak nie je stanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia pri začatí poskytovania právnej služby, a z toho vyvodila, že pre účely určenia výšky odmeny za právne služby poskytnuté advokátom bol v danom prípade rozhodujúci okamih začatia konania aj napriek tomu, že došlo zo strany súdu k pripusteniu zmeny návrhu jeho rozšírením je potrebné uviesť, že pre účely určenia výšky odmeny advokáta za ním poskytnutú právnu službu je rozhodujúci moment vykonania každého jednotlivého úkonu právnej služby, teda nie moment, kedy advokát začal poskytovať právne služby (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. mája 2012, sp. zn. 3 M Cdo 17/2010) a rozhodujúca je hodnota predmetu konania vyjadrená peňažným plnením a to či už vo výške uplatnenej podaným návrhom, alebo vo výške ktorá tvorí predmet konania po čiastočnom zastavení konania alebo po pripustení zmeny návrhu jeho rozšírením.

Čo sa týka odvolacej námietky odporkyne, že navrhovateľ nemá nárok na náhradu trov konania za poskytnutý úkon právnej pomoci - porada s klientom dňa 16.10.2013 v trvaní 1hod. a 10 min, v danom prípade správne súd prvého stupňa odmenu za tento úkon poskytnutej právnej pomoci právnemu zástupcovi navrhovateľa priznal, nakoľko v zmysle súdom prvého stupňa aplikovanej vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v účinnom znení, právnemu zástupcovi navrhovateľa vzniká zásadne nárok na odmenu za poskytnuté úkony právnej služby, ktoré sú vymenované v ust. § 14 resp. v ust. § 13a cit. vyhlášky medzi ktorými pod ods. 1 písm. b) sa nachádza i ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu. Ak teda splnomocnenec navrhovateľa poskytol v rámci prvostupňového konania navrhovateľovi sporný úkon právnej služby o čom predložil aj listinný dôkaz a to protokol z tejto porady, je nutné uzavrieť, že tento úkon právnej služby poskytnutý právnym zástupcom navrhovateľovi bol nevyhnutný pre ďalší priebeh konania a bol účelný.

Odvolací súd tak dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol v časti náhrady trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia navrhovateľa správne a tieto v súlade s OSP a vo výške zodpovedajúcej právnej úprave obsiahnutej vo vyhláške č. 655/2004 Z.z. aj priznal.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania ako vecne správne v zmysle § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. a v odvolacom konaní procesne úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania a to titulom trov právneho zastúpenia vo výške 46,50 eur v zmysle § 13a ods.2 písm. b) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. za poskytnutý úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny á 30,71 eur, v zmysle § 16 ods.3 cit. vyhl. režijný paušál á 8,04 eur a 20 % DPH vo výške 7,75 eur. Priznanú náhradu trov konania odvolací súd uložil odporkyňi zaplatiť podľa § 149 ods. 1 O.s.p. na účet splnomocnenca navrhovateľa.

Uvedené uznesenie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.